मित्रस्य मेत्यृत्विजः (५. ३४) ॥ २३ ॥ यजमानः सर्वानभिमन्त्रयते ।

अग्नयः सगरा इति (५. ३४) धिष्ण्यान् ॥ २४ ॥ आग्नीध्रीयादीनष्टावपि धिष्ण्यानध्वर्युरभिमन्त्रयते । ऋत्विगभिमन्त्रणमेव यजमानमिति कर्कः ।

एतत्सर्पणम् ॥ २५ ॥ एतद्धिष्ण्योपस्थानादि सर्पणसंज्ञं भवति · संज्ञेयम् सर्पणादि माध्यन्दिनमित्यादौ (१०. १. १) संव्यवहारार्था ॥ ॥ अष्टमी कण्डिका ॥ ८ ॥

सदोऽभिमर्शनादि वोत्तरयोः सवनयोः ॥ १ ॥ उत्तरयोरिति माध्यन्दिनसवनतृतीयसवनयोः सदोऽनादि वा सर्पणं भवति धिष्ण्योपस्थानादि वेति विकल्पः। वपामार्जनान्ते कठसूत्रे सर्वेषां भोजनमुक्तम् मार्जयित्वा भुक्त्वा प्रक्षालितपादा ग्रहानवेक्षन्तऽइति · छन्दोगसूत्रे च एतस्यां वेलायां प्राश्नीयुरिति · ततः सर्पणादीति।

पुरोडाशैश्चरति ॥ २ ॥ सर्पणानन्तरमध्वर्युः सवनीयैः पुरोऽरति सवनाय हितास्तदङ्गत्वात्सवनीयाः · अत्र पुरोडाशेन तत्सहचारिणो धानादयोऽपि लक्ष्यन्ते तदभिप्रायं च बहुवचनम् पुरोडाशैरिति । अत्र च हविरासादनानन्तरं यजप्रैषावाज्यभागौ कार्यौ पशोः सवविधत्वेन तयोरभावात् · ततः सवनीययागः । नानादेवतत्वाद्भेदेन प्रदाने प्राप्तऽआह ·

एकं प्रदानम् ॥ ३ ॥ वचनादत्र नानादेवतानामपि । किं कृत्वा ·

एकपात्र्यामासाद्य ॥ ४ ॥ एकस्यां महापात्र्यां पञ्चापि हवींष्यासाद्य प्रदानमप्येकं करोतीत्यर्थः · ल्यबादेशादासादनमध्वर्युणा कर्तव्यम् । पात्र्यामप्युदक्संस्थे आसादने प्राप्तऽआह ·

मध्ये पुरोडाशः पुरस्ताद्धानाः प्रतिदिशमितराणि यथासंख्यं प्रदक्षिणम् ॥ ५ ॥ पात्रीमध्ये पुरोऽश आसादनीयः पुरोडाशस्य पुरस्तात्तस्यामेव च पात्र्यां धानाः स्थाप्याः इतरणि करम्भदधिपयस्याख्यानि यथाख्यं यथाक्रममनुक्रमेण प्रणां पात्र्यामेवासादनीयानि · ततश्च पुरोडाशस्य दक्षिणतः करम्भः पश्चाद्दधि उत्तरतः पयस्येति । आसादनमन्त्रश्च प्रियैर्धामभिः प्रियꣳ सद आसीदतेत्येवमूह्यः · वाजिनस्य चोत्करे सादनम् · ततः सर्वेषां प्रत्येकमालम्भो वाजिनस्य च आत्मालम्भस्तु अपररात्रे कृतो न पुनः-पुनः क्रियते तस्यात्मसंस्कारार्थत्वात् तस्य च संस्कृतत्वादा कर्मपरिसमाप्तेः · दधिपयस्ययोस्तु स्थालीस्थयोरेव पात्र्यां निधानमिति कर्कः ·